

Jeg kender ét tilfælde fra en enkelt jysk kommune, som har brugt den. Men ellers vil jeg godt, når vi kommer til udvalgsarbejdet, spørge til, hvordan den er brugt, for det er klart, at den bestemmelses blotte tilstedeværelse forhindrer, at der bliver brug for den, for det har jo ikke nogen mening, hvis det er sådan, at en borgmester nægter at udføre en flertalsbeslutning, og der bare sættes en anden ind, som gør det; så kan man jo lige så godt selv gøre det og så være med til at udføre det.

Derfor er den blotte bestemmelse i lovgivningen med til at forhindre, at vi får de problemer. På samme måde vil jeg vove den påstand, som jeg jo ikke kan dokumentere, at hvis den bestemmelse, vi har foreslået her, i dag havde stået i styrelsesloven, så ville de 3 måneder, som gode venner aftalte, at borgmesteren i Farum nok ville tjene sagen ved ikke at være i borgmesterembedet i, være blevet overholdt. Den var ikke kommet i anvendelse.

Derfor tror jeg egentlig, at mange af de diskussioner, vi har, og de betænkeligheder, som nogle kan have, som jeg sådan set godt forstår, er meget teoretiske, fordi dens blotte tilstedeværelse ville gøre, at man så selvfølgelig ikke ville komme i den situation.

Derfor kunne man jo måske endda spørge, om der i det socialdemokratiske forslag mangler en yderligere mulighed for, at en borgmester i sådan en situation som denne her kunne søge orlov uden at skulle begrunde det med, at vedkommende er meget syg og pludselig igen bliver meget rask. Det ville jeg også være helt parat til at diskutere under udvalgsarbejdet.

Derfor sagt til partiernes ordførere og til partierne her: Jeg har været glad for, at alle har erkendt, der er et behov. Jeg tror, det er nyttigt, at vi også har et forslag, selv om jeg selvfølgelig også har konstateret, at der ikke er et umiddelbart flertal for forslaget her ved førstebehandling. For alene dets tilstedeværelse, tror jeg, opfylder formålet. Det er klart, at det primære formål var at få det vedtaget. Men når forslaget ligger i Folketingets Kommunaludvalg, så kan det jo meget hurtigt ekspederes. Set ud fra, hvordan ordførerne har meldt, synes jeg ikke, at nogen har gravet sig ned og ikke kunne være med til – måske med justeringer – at ekspedere det, hvis det skulle blive nødvendigt.

Men dets blotte tilstedeværelse vil selvfølgelig gøre det mere betænkeligt for en borgmester ikke at leve op til at prøve at lade være med at blande sig, for så kunne det jo være, at et flertal

vedtog den, sådan at man kunne agere, for som statsministeren sagde i tirsdags: Jeg må tage udgangspunkt i, at borgmesteren i Farum lever op til sine løfter om ikke at blande sig. Men hvis nu statsministeren havde fortsat, så havde han jo også måttet føje til: Men hvis det er sådan, at han alligevel ikke gør det, så kan jeg ikke foretage mig noget. Det er der heller ikke andre, der kan.

Der giver vi trods alt muligheden for et redskab, hvis det er sådan, at det bliver nødvendigt. Og jeg vil gerne understrege, at det her ikke er en særlov på den måde, at det er en lov, der retter sig mod en bestemt kommune. Det er en fuldstændig generel ændring i vores styrelseslov. § 66 A er lige så generel som § 66. Der er ikke nævnt nogen kommune i lovforslaget eller lovforslagets bemærkninger, men vi har da, fordi det har det udgangspunkt, som alle ved, nævnt det i vores fremsættelsestale.

Derfor vil jeg sige til Folketingets partier, at jeg håber, vi i fællesskab kan fortsætte arbejdet, ikke kun med at få stillet spørgsmål under udvalgsarbejdet, men også i det videre med, hvad det så er, vi gør, så de ændringer, vi får skabt i den kommunale styrelseslov med baggrund i de her erfaringer, ikke netop bliver en bombe under det lokale selvstyre og den stabilitet, som den faste 4-års-periode for borgmesteren udgør, og som er vigtigt i forhold til det.

Derfor: Med det, der er sagt her i dag, har vi ikke mere forskellige udgangspunkter, end at vi også bør kunne produktudvikle det her i fællesskab.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Nu går jeg ud fra, at uanset hvilken løsning, vi finder frem til på et givet tidspunkt, så skal de borgmestre, der bliver impliceret i det her, have en medmenneskelig behandling og en behandling, der er ordentlig ud fra et retsbevidstheds-synspunkt.

I den forbindelse vil jeg gerne spørge hr. Ole Stavad om noget, han ikke kom ind på i sit indlæg, men som indenrigsministeren var inde på, og som jeg var inde på i min tale som noget meget centralt i det forslag, som Socialdemokratiet har lagt frem: Når de 3 måneder er gået – jeg er så ikke enig med betragtningerne omkring de 3 måneder, det skal være ministeren alene, der skal gøre det – og sagen imod den pågældende borgmester ikke er afsluttet, men kører videre, så skal der vælges en ny permanent borgmester.